

Vuslat İçtim Yıllardan

– KARAM-41 · 28 Şubat 2019

Mutlu olan dikenim, gülsün dalımda sen de,
Gonca açtın içimde, misk kokun sindi tende,
İki beden bir artık, ben senim, sen de bende.
Özlem bitti mesudum, ülfet veren Hevin'di,
Sevdam buluta bindi , ondan çalan sevindi.

Kara sevda tükenmez, küllenip asla bitmez,
Derya gibi çoksa da, onda yüzenler yitmez,
Vefalı yâr sadıktır, bırakıp bir gün gitmez.
Mehtabıma yıldızdın, gece bin bir Levin'di,
Şevki hülyama indi, meşke dalan sevindi.

Kirpikte çiğler üşür, hıçkırır masum yaşlar,
Sevgisiz beden enkaz, dolar dikenler taşlar,
Aşkta olsa muhabbet, hayat yeniden başlar.
Ömrümde çiçek oldun, san ki açan Evin'di,
Birkaç değil on bindi, demet alan sevindi.

Sandım sevda adındı, aşk bir kadeh içimdi,
Sundun onu bahtıma, bedenim hazla çimdi,
Duygularım buruktu, yıkadın mutlu şimdi.
Kalp tahtıma oturdun, çünkü senin evindi,
Hasretin tene sindi, huzur salan sevindi.

Zehir olsan ömrüme, her kez zevkle içerim,
Canım feda uğruna, sanma ki vaz geçerim,
Didarımısın, didemsin, nasıl yadı seçerim?
Bastım bağrıma yâri, sine zevkten devindi,
Aldım sağ yanım dindi, solda Nalan sevindi.

Uzak kalan gönüller, gonca güller dermiyor,
Hüzün akan gözlere, yaşlar rahat vermiyor,
Bir ecenin tahtı kalp, saray versen girmiyor.
Huzur içtim yıllardan, mutlu eden Nevin'di,
Vuslatı buldum şimdi, mesrur kalan sevindi.